

SÜMEG ÉS VIDÉKE

Megjelenik minden vasárnap.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Sütemeg, Horvát Gábor könyvkereskedésében.</p>	<p>Előfizetési árak: Egész évre 8 K, félévre 4 K, negyedévre 2 K. — Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Hirdetések egyösszeg szerint. A nyílt sor sora 1 korona.</p>
---	--	--

Hősök emléke.

Meghatóan érdekes törvényjavaslat került a múlt napokban a képviselőház elé és a törvényjavaslatból minden bizonnyal a legrövidebb időn belül törvény is lesz. A hősök emlékééről szól ez a törvény javaslat, amely meghatározza, hogy azoknak az emléket, akik e rettenetes világháborúban életükkel adóztak a hazának, minden község, minden város köteles megörökíteni. Minden kis faluban lesz a nagy háború után egy emléktábla amely előtt örök mecseként fog égni a rokonatyafiak, hazafiak szeretetének lángja. Feltétlenül szép gondolat, kivitele is magasztos lesz, hiszen lelkesedni nagyon jól tudunk mi magyarok. És a hősök emléke örökké fogja emlékeztetni a városok lakóit arra, hogy volt valaha egy világháború, amelyben be kellett bizonyítani a nemzetnek, hogy nemcsak élni, hanem halni is tud ezért a földért a magyar hazáért.

De úgy érezzük, hogy bármily magasztos is ez emlék, itt realisabb konkrét megörökítésnek is kell következnie. Nem az államtól nem a kormánytól hanem a magyar társadalomtól várjuk ezt a konkrét realisabb emléket. Meg vagyunk győződve róla hogy a magyar állam már eddig is mindent megtett, amit megtehetett,

hogy letörlessze irtózatosa nagy adósságát azokkal szemben, akik a legdrágább kincssel; életükkel adóztak a hazának. Hiszen a rokkansági segély, a jótékony intézmények és sok más háborús intézkedés anyagi alapját csak az állam, a kormány gondoskodásából nyerte. A kormánytól most már nem is várhattunk, nem is kívánhattunk mást mint, hogy a haza nevében megadja a lehetőséget arra, hogy valóban megörökítsük az emléket a hősöknek, és hogy impulzust, útmutatást adjon arra hogy hátra van még egy köteleesség a hősök emléke iránti köteleesség.

Talán ma, a háború vérzivatarra közegette nem lehet alkalmas módot találni arra, hogy a hősök emlékére valóban találjunk méltó emléket. De a háború után a társadalomnak és a közvéleménynek minden módon szemügyre kell vennie azt, mivel tartozunk hőseinknek. A társadalomba bele kell itatódnia annak a ténynek, hogy hőseink megérdemlik a legnagyobb támogatást utódaikban is.

Általános szempontnak kell lennie háború után, hogy azoknak, akiknek életfentartója mi érettségünk vesztett el a harcmezőn, joguk van mindenütt a lehető legnagyobb előnyökre. Amint az előtt kvalifikáció volt érettségi, egyetem

vagy szépírás, úgy legyen most már de a háború után egész bizonyosan, kvalifikáció az is, ha valaki hősnek a fia vagy felesége. A minősítésekben mindenütt tekintettel kell lenni, hogy aki erre vagy arra az állásra pályázik, az már áldozatot hozott a hazáért, mert férjét vagy atyját vesztette el a nagy háborúban. Nem szabad tehát őt hátráb tolni.

Ez lehet és lesz a hősök emlékének igazi megörökítése. Az az emléktábla a melyet most a falvak és városok kötelesek lesznek elkészíteni, csak szimbólum legyen az örök lelkiismeretnek, amely mindig tartsa elébünk azt, hogy mivel tartozunk. Haló poraikban szegény hőseink csak akkor fognak valóban nyugodni, ha ez a társadalmi nézetalakulás, átfejlődés valóban meg fog történni, ha tényleg fogják látni, hogy nem hiába véreztek a hazáért.

Nem nehéz ennek az általános elvnek a megvalósítása. Csak egy kis gondolkozás, szív és érzés hozzá és meg vagyunk győződve, akkor nagyon hamar és könnyen menni fog.

És akkor hőseink emléke iránt valóban leróttuk nagy, soha meg nem fizethető adósságunk egy részét.

Az amerikai vendégfogadó házakról.

Amerikában minden ház és család magának él. E cikkemhez akár jellegűl használhatom volna ezt a mondást, mert ekörül forog az amerikai ember élete még akkor is, mikor a szállodai életre van utalva. Svájcot, Európa hoteljeinek nevezik. Amerikában is hotel néven ismert szálloda nagyon sok van. Az amerikai városokban, akár mint a svájciak nagyon azok, New Yorkban, Chicagóban St. Louisban, egyebütt, 3000 szoba is van némelyikben, tehát több, mint a budapesti szállodákban összesen. New Yorkban, magában annyi 20-30 emeletes szálloda van, amennyi a világ egy városban sincs. A Manhattan város részben magában 136 elsőrendű szálloda van, melyek 185.000 vendégnek adhatnak szállást. London, fele annyinak se adhat. Nem jönnek zavarba, ha vásár van, mert az amerikai városokban örök vásár van, akkor pedig, mikor világhiállítás van, jönnek mindenfelől; ideiglenes, szétszedhető, deszkából összerótt akárhány szállodát csinálnak.

A rendes szállóházak nem fényesek, mint az európai nagy városokban. Nem tartanak kifent bajszu, dupla-zsinóros kapust díszek, a borraivaló reményében ki- és felszolgáló frakkos Ganymedeseknek nincsen sorfala, nem ugrálnak a vendég körül, érkezésekor, mint Svájcban. Svájcot azért, nem értem borraivaló országának, mert nem az. Amerika

sem volt előbb az, szabad elhatározásból ment az adás vagy megvonás, sőt meg volt tiltva némely szállodában a borraivaló elfogadása. Ujabb időben e tárgyban Európa megrögzött rossz szokása felé hajolnak. Legujabban azonban az Unió néhány államának törvényhozása állást foglal a rossz szokás ellen. Így Missouri állam tartományi gyűlésén egy törvényjavaslatot adtak be, (1904) mely törvényileg 2000 dollárig terjedő pénzbüntetéssel tiltja a borraivaló elfogadását. Még megérjük, hogy Amerika fogja Európa is példa adással megszabadítani ettől a nyűgöt, megoperálni a rákfentől. Fizesse minden gazda, munkaadó a cselédkedő emberét, leányát.

Az amerikai vendéglőkben egy háziszolga is megteszi az első szolgálatot, fölvezet vagy fölemel gépen az emeletre, bevezet a szobába, miután a váró teremben beirtuk a nevünket a törzskönyvbe és kijelentettük, hogy étkezés nélkül európai, vagy étkezéssel amerikai módon vesszük igénybe a szolgálatot. Mindezt a clerc intézi el. A clerc itt tudvalevőleg nem pap, hanem hivatalbeli írnök.

Az amerikai nagyobb szállodában sokféle kényelem van, pósta, táviró, vehetünk szivart, vasuti-, hajó- és egyéb jegyet, megberetváltathatjuk magunkat. Külön megy a ruha- és cipő tisztítás, de arról is gondoskodva van, hogy a szállodában kéznél legyen az elmaradhatatlan ruha- és cipőtisztító helyiség.

Három fő étkezési időt tartanak a szálló-

dákban, de a kávémalom mindig forgásban van. Reggelizés hét órától, ebéd egy órától, vacsora hat órától kezdve. Három órai időközött számítanak minden étkezésre. Jöhetünk, mehetünk amikor akarunk. Tízórától, nem vesztegetik a drága időt étkezéssel. Köz- vagy társas asztal nincs, csak kis asztal, melyet a főpincér kijelöl, a szerencsen pedig dörögő léptekkel ellát szolgálattal, melyet olykor, amerikai szokás szerint fűtyölve végez. Mindent mindenkinek külön-külön hoznak. Kávé, tea, gyönyörű fehér kenyérrel vaj, fölszeletelt paradicsom-alma akkor is kijár, ha nem kérjük, nem is kell érte fizetni, jeges fizet is hoznak az asztalra, általában az étkező helyeken a vizet nem kell — hogy úgy mondjam — a hajánál fogva előráncigálni, mint nálunk sok helyen, ahol akarják, hogy fogyjon a szesz ital; alig örült ki a sörös pohár, máris megtölteni akarják. Itt a vajjal teszik aszt, alig van a kenyér vele bevonva hoznak vastag ostyaformában másikat — díj talánul.

Az amerikai étkezéshez, az erős tápanyagu eledeléhez hozzá kell szokni az idegennek. Különösnek tetszik, hogy nyáron gyümölcs-csel kezdik a reggelizést. Esznek utána valami dara- kása félét vagy pépet a lekcinsyelt zablisztból, dercét buza lisztből. Elféléket tűzfalakon, más szembetűnő helyeken öles betűkkel hirdetnek, hogy milyen jó ennek vagy annak a cégnek készítménye. főleg az oatmeal. Hát ez mi? Zabliszt. Rendesen egy nagy

Mi lesz a háboru után?

Irta: Sz. Gy.

Hogy mi lesz a háboru után? Valószínűleg egészen más, mint amit gondolkodással és gondoskodással ma elképzelhetünk. A háboru tanításai közé tartozik, hogy hatásai és következményei normális multak méreteihez szokott gondoskodásunkkal nem foghatók és nem markolhatók át, mert ez a borzalmas földrengés a multaknak nemcsak pozitív alapzatait, de egész sereg tantételét, ugynevezett örökigazságait is halomra döntötte.

Igy voltunk ezzel a gondolatfonással a háboru megindulásakor is, majd mindent másképp gondoltunk, mint ahogyan bekövetkezett.

A háboru után — úgy gondolom — a legnagyobb iparos az állam lesz, aki a fogyasztással szemben érzett felelősségénél fogva minthogy anyaggal is leginkább rendelkezik s a hadsorokból felszabaduló munkaerők is leginkább az ő rendelkezése alatt fognak állani — arccal feleje fordulva s a munkabevételét tőle várva — tehát mindezen körülmények parancsára egyszerűen rendelkezésére áll a belső szükséglet igényeinek és a primitív tömegcikkék gyártását kezdetben kezében tartva, később felügyelet alá veszi, majd nyersanyagszükségletét és megrendelési igényeit látja el, azon belátástól vezéreltetve, hogy inkább berendezkedik a munkára, semhogy az élet millió százu igényét bágyadt hivatali uton kísérelgesse kielégíteni, magyarázni, magától elhárítani.

A következő alakzat a bekövetkezések második vonalában a nagytőke iparüző szerepéhez jutása. A nagytőke a háboru alatt megtanulta, hogy az iparüzés hasznos közgazdasági tevékenység s rendelkezésére fog állani az államnak, hogy vele az ő közgazdasági terheit megossza és tőle a kötelességeket — ott, ahol az neki kiszámíthatólag előnyös — magára vállalja. Helytálló ajánló érve lesz erre nézve, hogy az anyagiakat illetőleg rendelkezik mindazzal a pénzhatalommal, amivel az állam ezenkívül előnye a mozgékony, kockázatra készség s a legjobb szabad szakerőben való válogatás, amihez járul az is, hogy a felelősséget magára veheti. Az ellenkövetelések lapján valószínűleg közellátási monopólium-megrendelések, vagy ezzel rokonságban álló kivánságok fognak szerepelni. Mindezek a kezekébe elvénét fogva a nagy tömeg-

szükségletek cikkeinél valami törzsszerű termelési alakban fognak kikerekedni.

Az ezután következő alakzat sor vonala a magántőkéhez vezet, a régi rendszerű gyári nagyiparhoz, mely az egyéni iniciatívának még teljesebb birtokában a sikerkockázat még nagyobb reményével állhat munkasorba. Sikere főleg tőkeerejétől fog függni, mert az előző vonalakon állók az anyagi erő túlsúlyával fogják győzni.

Fel kell tételnie, hogy az állam a legteljesebb rokonszenvvel fogja kísérni vállalkozási törekvéseit és segélyükre lesz mindben. Azonban a segélyezés (iparfejlesztési támogatás) aligha lehet olyan individualizált, minden telep egyéniségéhez alkalmazkodó, mint volt a régi korszakban. Nem éneket arra rá, s nem lesz minden ember minden dolog gyors átértéséhez, lemérlegeléséhez, annak kiértékeléséhez, hogy hol az egyenes és a görbe határa.

Talán nem az lesz az ipartámogatás renje, hogy az egyes vállalkozások részletesen ki fejtik, amit kérnek, hanem az állam állít fel egyszerű ipargazdasági vonalakat, követeléseket s mintegy pályázatot ír ki, hogy ezekre kik, milyen erővel és képességekkel akarnak vállalkozni.

Valószínű hogy az állami támogatásnak az az alakja, hogy az állam egyes vállalkozónál részvényérdekeltséget vállal, gyakorlatba jön, mert egyszerű és bizonyos felügyelet mellett ez nem olyan kockázatos, mint amijennek a régi időkben látták.

Valószínű az is, hogy a magántőke e vállalkozásait maga az állam segíti hozzá ahhoz a kényelmesebb gyári hosszuhitelhez, melyet az nálunk a hitelintézetektől akkor sem volt képes megszerezni, amikor a hitelintézetek nagyjában mégis csak hitelnyújtásból éltek, ezután pedig — amikor már iparüzésből és kereskedésből fognak élni — még kevésbé lesz képes.

Az üzemtelepek szerint individualizált iparfejlesztő, vagy helyesebben iparfenntartó állami segítségnek azonban az esetekben fog tere nyílni, amikor fennálló vállalatok további erőben és munkában tartásáról lesz szó.

A német vámuionó kissé lehanyatlott gondolatokre itt az uton forradalmi lehetőségek perspektíváit nyithatja meg, erről azonban nem lehet röviden beszélni.

A közép- és kisiparnál még kevésbé lehet szó egyénített támogatásokról, gépado-mányozásokról, mert ez az ut még nagyobb labirintba vezetne.

Valószínűleg kísérlet történik arra nézve, hogy a háboru roppant tanúságaiból a kéz-

kalapos queker embert is rajzolnak a hirdetésre. — A quekerék ugyanis nagy becsületeségükről ismeretesek és így feltehető róluk, hogy nem hamisítják meg a — lőtápszert.

A számtalan hirdetés olvasása után én is megismerkedni akartam a zabliszttel, mert azt már Európában eldicsérte nekem egy pomologus barátom, aki faoltványokat hozatott Amerikából és mindent magasztalni szokott, ami amerikai volt. Amerikában én is megkedveltem a zabliszt készítményű reggelit, — ha volt még hozzá valami.

Előbb különöseknek, vagy legalább is szokatlannak tünnek nekünk az egyes amerikai éledelek, de megszokva, könnyű tápláló voltukat megismerve, önkénytelenül azt kérdezzük, miért nincs nálunk is így? Mindenesetre egészségesebb ételek mint a szalonna és hozzá hasonló melyek szomjúságot okoznak.

De ha csak rizs pép, más pép, dara, derce volna az amerikaiak reggelije, nem helyteleném, de esznek a tejen, vajon, tojásos kivül, húst és halat, osztrigát, tengeri rákot és pókot, földszellett nyers paradicsomot, uborkát és dinyét. Elő se számíthatom hány felét, amit mi csak délben, vagy este szoktunk enni. A burgonya nem hiányzik egy amerikai kiadó reggeliből sem, mely a dolgozó embernél pótolja az ebédet, el van vele vacsora időig.

Egyszer megszámláltam, a 25 centért a nagyfejű szerezsen által a reggelizőben, nagy lassan elém tett tojásdad csészécskéket. A findszával együtt 12 volt, mindegyikben kü-

lön eledel Tea, vaj, kalács, sütemény, hús, hál, kolbász, becsinált, tojás, burgonya, szózó. A tizenkettedik mi volt légyen! nem tudom kibetűzni az uti naplóm elmosódott, girbe görbe írásából, valami barackízes étel lehetett. Az amerikaiaknak nagy az enni vágyuk, a skandináv népekénél is bővebb az étkezésük. Gyurják magukat, mondana az erdélyi ember a sokat evőkről, csillapíthatlan étvágyu emberekről. Levegő és az klimatikus viszonyaik idézik elő nagyétlenségüket s azt, hogy olyan sok táplálékot bírnak előidézni.

Ebéd időre luch házakban az előszámlált éledeleken kívül kapunk levest, melyet azonban nem szabad összetéveszteni a mi jó húslevesünkkel. Fuszerez keverék az. A főzelék vízben főtt. A tésztaemlék az asztalon rendszeren levő friss kalácsos kivül, édesek cukorsütemények. Az amerikaiaknak édes a szájuk, mint a törököknek, a férfiak el-eljárnak a cukrászdákba, a nők, azok pedig szeretnek nemcsak légyottot adni ott, hanem lakni is. Pompás cukrászdák vannak az amerikai városokban, kisebbekben is.

A vacsora megegyez a reggelivel, csak hogy a darás ételek helyett inkább szilárd táplálék, kemény hús és sajt van. Osztriga és osztriga ételek mindig kaphatók. A béka-comb is kelendőegnek örvend, szeretik. Évenként két millió békát is fognak az Erie-tóból máshol, mesterségesen is tenyészítik. Így éneket a boldog szabad Amerikai lakói.

Irta: V. K.

műiparosok is vonjanak le annyit, amennyit a tömörüléshez, szövetkezéshez, a háboruban eléggé kipróbált közös műhelyekhez, közös termelési alakzatokhoz szükséges. És ha lesz egy komolyan lelkes és végtelenül türelmes gárda, a kamarák igénybevételével ennek a propagandának szenteli magát, kétségtelen eredményeket is fog elérni s talán nyélbe üti valahogy a kisipari hitelnek sokfelől mozgatót azt a kérdését is, mely az OKH. kezeiből kihullóban van, de új és jobb komoly kezekre még nem talált.

A kisipar egyébként abban a jelentékeny tömegében, mely a kisemberi szuverénitást üldözékén dolgozik, megmarad továbbra is, megtartja az emberi összolás, mely erősebb gyökerű a háborus rázkódás hatásainál s támogatja azt a fogyasztónak az a tudata, hogy ő maga kismesterénél jobbat kap, mindenesetre egyénibb kiállítás, mint a gyári termékek tömegében.

Meglássuk, mindentől mit igazol be az idő

Ki a hibás?

A szabó azt állítja, hogy ő nem csinálhat jobb jérfiszövetből négyszáz koronánál olcsóbban egy öltözet ruhát, mert a szövet méterje 80 koronába kerül. És ki felelős az árak ilyen hallatlan megrágitásáért? A posztógyár azt mondja, hogy neki nincs része az árdragításban. Nem ő felelős érte, hanem a személytelenített rendszer, a szervezatlenség a sok közvetítő és legfőképpen az hogy a katonai indendatura a polgári szükséglet érdekeire nincs kellő tekintettel. Hát ez nagyon az ártatlanságban hangzó kijelentés. Nézzünk tehát a dolog mélyére hogy milyen utat tesz meg és hány kézen megy keresztül az ár emelkedések lajtorjáján az inkriminált áru-posztó, amíg eljut a kétségbeesett fogyasztóig.

A katonaság a gyapjút lefoglalta és azt csak katonai szövetek gyártására szabad felhasználni. A helyes, méltányos és logikus eljárás az lett volna, mely a gyáraknak megengedi, hogy ebből egy bizonyos százalékot a polgári lakosság szükségletének előállítására céljából dolgozzanak fel, megállapítván az előállítandó egységes típust és annak árát. Harmincöt koronáért a fogyasztó igeu jó szövethez jutott volna. Ezzel azonban nem törődtek. Helyette megengedték a gyáraknak hogy szabadkézből vásároljanak gyapjas bővöket és kötelezték őket, hogy ebből a gyapjas bőrből bizonyos mennyiségű gyapjút maximális áron beszolgáltassák a katonaságnak.

Most már mi történt? A gyár megvásárolja a gyapjas bőrt, — harminc — ötven százalékkal a maximális áron felül, mert hiszen a maximális ár fogalma, mióta nálunk kitalálták hiányzik a szótárból, — gyapjas bőrből előállított gyapjunak vagy két harmadát átadja a katonaságnak maximális áron s az egyharmadát, melyből polgári állít elő kénytelen az egész gyapjubőrré eső túlfizetést belekalkulálni. Ily handicappal indul ez a posztó világra. Akkor aztán átveszi az ügynök, mert a termelő restelkedik ezzel az áruval előhozakodni. Az ügynök persze megfizeteti alaposan, a nagykereskedő eladja egy másik közvetítőnek, aki vagy tovább adja — drágítva — a negyedik kéznek, vagy esetleg újra eladja az ügynöknek, mert hát az áraknak időközben történt emelkedése megengedi hogy a szövet sétája előről kezdődjék. Hogy aztán ez a szövet, mikor a fogyasztónak nevezett utolsó vevő kezébe kerül, az eredeti ár háromszorosára emelkedett, az csak természetes.

Ezeket a nagy bajokon általános kijelentésekkel, a szerzetlenségre és az áruelosztás rossz rendezésére való hivatkozással nem lehet segíteni. A rendezet egyik napról a másikra nem tudjuk megváltoztatni és puritán szellemet nem lehet hirtelen belevárasztolni a háborus gazdasági élet bacillusoktól terhes levegőjében. Ellenben a háborus izzorsora megfélekezésre nálunk is létesíthetnének olyan hivatalt, aminőt a németek csináltak. Ez gondoskodhatnék róla hogy az áruizzorsora előtt betehessük az ajtót.

Üzenet.

— Ma már talán vissza sem várlak...
S az ut hozzám oly messze,
És nincs ki téged élvezetne...

Ha már megint nyugodt az álmom,
Nem könnyes reggelre a párom,
És nem sápadok kinzottan, árva...

Ma megy minden a szokott rendben,
Megint a régi magam lettem,
És mindent, mindent elfeledtem...

Csak néha, csendes délutánon,
Mintha elérne még a Bánat...

Ma már talán vissza sem várlak!

Németh Böske.

H I R E K

A tüzfáról.

Az alább következő sorokat ajánljuk
egy hatóság valamint egyesek figyelmé-
be.

Mert ezek a sorok egyaránt érintenek
mindenkit, aki városunk lakója. Tudják
nagyon jól, hogy a háború okozta szüksé-
gek legnagyobbja a *fűtőanyagok hiánya*,
sőt nem csak legnagyobb de legnélkülöz-
hetetlenebb is a fa a szén. Minden egye-
bet könnyebb hiányolni, farkasordító hideg-
ben fűtellen szobánk legyen, avagy ne tud-
juk az ebédhez, vacsorához való nyersa-
nyagot megfőzni, megűtni, az egyenesen
elképzelhetetlen! Már pedig ennek a do-
lognak kileszünk téve mi símegek; dacára
annak, hogy itt vannak határainkban a leg-
dusabb erdők, s mégis így lesz! és ennek
egyedül a mi éhietelenségünk és lanyha-
ságunk lesz az oka!

Igen komoly és a legilletékesebb forrá-
ból való értesüléseink vannak arról, hogy
az összes püspökségi erdőkben *nem dol-
gozik egyetlenegy olfavágó sem!* Nem kapni
erre munkást. Pedig van itthon elég férfi,
annyi hogy bőségesen elég lenne negyed-
része is arra, hogy Sümeg egész évi tűzi-
fűtőanyagát ki tudná vágni! Hisz lát-
juk mennyi férfi álldogál a trafik előtt ha
dohány érzéskéről van szó! Hát miért nem
mennek őfát vágni? Most nincs: szántás,
vetés, aratás, stb. munka, mely elvenni
idejüket ettől. Pedig munkaerő van elég,
mert az egyes községekben régi törvény
hogy a: papok, mesterek fáját a hűvek tar-
toznak levágni és házhozszállítani s erre
került ember mindenütt miért nincs más-
kor?

Hol vannak a férfiak? A munkások?
Miért nem akarnak dolgozni? Mikor lát-
ják hogy ebben a háborúban minden itt-
honmaradt emberre kétszeres dolog jut;
nincs vakáció, pihenés, szabadság a hiva-
talokban sem; miért akarnak egész télen
tétlenkedni a munkások? Szomorú tapaszt-
alatok voltak már az idén is arról, hogy
milyen nehéz fához jutni; csak kis meny-
nyiséghez is!

De jövőre meg mindenki ellesz utasítva
azzal hogy nincs! nem vagtak tavaly?
tessék ezzel főzni és fűteni!

Hát kérjük szépen itt, ha másképp nem
megy a legszigorúbb intézkedés kéretik!

Járásunk főbírája, kinek celyes és igaz-
ságos keze sok dolgon keresztül segítette
a közönséget; most is vegye elő a legke-
ményebb szabályokat és alkalmazza őket!
Rendelje ki hatóságilag a munkásokat, ha
másképp nem megy! Mert nem lehet az
hogy néhány ember indolenciája miatt egész
város népe fa nélkül maradjon! Büntessék
szigorúan azt ki ok nélkül kibuzza magát
az itthoni munkából, mikor künn a harc-
téren halálveszedelmek közt végeznek sok-
kal nehezebb munkát véreink.

Valamint tiltsa meg a főszolgabíró ur
azt is hogy vasuton elszállítsák a meglevő
készletet; végre is ha élelmiszert nem.

szabad nagyban kiszállítani, úgy fát sem
szabadon! hisz, ez is éppen oly szükséges
dolog! Most háború van — s ez szabja
meg a lét vagy nem lét kérdéseit;

Halálozás. Nagy csopás érte özv.
Bezerédy László ur, Dr. Tarányi Ferenc nyir-
laki földbirtokos nővérét, kinek fia 21 éves
korában Balatonfüreden meghalt. A család
a alantli gyászjelentést adta ki: Özv. beze-
rédi Bezerédy Lászlóné szül. nyirlaki Tarányi
Ilma a saját, valamint fia, bezerédy Bezerédy
Ferenc m. kir. honvéd huszárhadnagy, ugy-
szintén özv. bezerédy Bezerédy Lajosné szül.
báró Mednyánsky Gizella és nyirlaki Tará-
nyi Ferenc és neje, báró Riefl Mária nagy-
szülők, valamint az összes rokonság nevében
mély fájdalommal, de a mindenható Isten
bölcs végzésén megnyugodva tudatják, hogy
forrón szeretett fia, fivére, illetve unokájuk,
Bezerédy Bezerédy László IV. é. joghallgató
tűrelemmel viselt hosszú szenvedés után éle-
tének 21.ik évében folyó hó 26-án este 9
órákor jobblétre szenderült Balatonfüreden.
A felejtethetlen kedves halott földi maradvá-
nyai f. hó 27-én d. u. 3 órákor a gyászház-
ban fognak beszenteltetni s beszentelés után
elszállítva, f. hó 30-án d. e. 11 órákor szent-
mise után fognak a kiscsörbői családi sírbolt-
ban a boldog feltámadás reményében pibe-
nőre tételezni. „Mivel kedves volt az Istennek,
elragadtartott a világból, nehogy a gonoszság
megváltoztassa értelmét” (Bölcs. IV. 11.)
Balatonfüred, 1917 január hó 27-én.

A állandó választmány gyűlése.
A folyó évi február hó 12-én tartandó tör-
vényhatósági bizottsági rendes közgyűlésén
felveendő ügyek tárgyalása végett az állandó
választmány u. a. hó 5-én délelőtt 9 és fél
órákor a vármegyeház közgyűlésitermében
gyűlést tart. Zalavármegye alispánja.

A nyári időszámítás újból kisért.
Nem sokan barátkoztak meg a múlt évben
a nyári időszámítással, mégis mint értesü-
lünk, újból életbe lép. És pedig a szénben
való hiány miatt már április 1-én kezdőd-
nék. A nyári félév teljes hat hónapig fog
tartani október 1-ig.

**Nem szabad élelmiszert küldeni
a kórházi betegeknek.** A kereskedelem-
ügyi miniszter utasította a postahivatalokat,
figyelmeztessék a csomagok feladóit, hogy
a kórházi betegeknek ápoló betegeknek
élelmiszert bevinni nem szabad. A kórházak
az ilyen csomagok átvételét megtagadják.
Mint hogy a mai bizonytalan szállítási visz-
onyok mellett a csomagok élelmiszertartalma
a visszaküldésnél a megromlás v. szedelmé-
nek van kitéve, a szabályok szerint el kell
adni, esetleg meg kell semmisíteni.

**A burgonyarekvirálás nélkülsé-
gei.** A burgonyarekvirálás tudvalevőleg or-
szágszerte újból megkezdődött. A rekvirá-
lás megismétlésének oka az, hogy még min-
dig nagyon sok burgonya van eldugva. Hogy
a vidéki parasztek milyen furfangos módhoz
folyamodnak, arra jellemző példa az, amely
legutóbb Veszprémben történt meg. Egy
ottani paraszt jelentette a szomszédját aki a
földjén elásta a burgonyát és azután újból
átszántott rajta, hogy meg ne találják rek-
viráláskor. A tavasz parasztekot persze súlyo-
san megbüntették.

A munkanélküliek hadimunkája.
Hazai Samu báró honvédelmi miniszter leira-
tot küldött Zalavármegye törvényhatóságához,
melyben arra utasítja a katonai ügyosztályo-
kat, hogy az összes munkanélküli munkáso-
kat írják össze és a névsort az illetékes nép-
főkezelőparancsnoksághoz terjesszék fel. A le-
írt indoklásában felemlíti a miniszter, hogy
igen gyakran előfordult, hogy az üzemük
folytatására kötelezett vállalatok magas béri-
gérek dacára sem tudtak munkásokat kapni.
Szükséges tehát, hogy a dologkerülő, vagy
önhibájukon kívül hosszabb idő óta munka-
nélküli egyéneket rendeljenek ki. Mindazok,
akik katonai szolgálatra alkalmatlanok külön
számbavendők és számszerűen kimutatandók.

Az Apollóban ma a *Beszélgő szemek* szen-
zációs bűnügyi dráma és a *Ripporter kisasszony*
vigjáték kerül bemutatásra. Ajánljuk a közön-
ség figyelmébe.

Felelősszerkesztő Horvát Imre.
Szerkesztőtárs: Németh Böske.
Laptulajdonos és kiadó: Horvát Gábor.

Hirdetmény.

A Zalagyömörői fogyasztási szövetkezet
f. évi február hó 12. d. e. 9 órákor a szö-
vetkezet helyiségében tartja évi **rendes
közgyűlését** melyre a tagok tisztelettel
meghívotnak.

Tárgysorozat.

1. Az 1916 évi zárszámadások megviz-
sgálása és a mérleg megállapítása.
2. Az igazgatósági tagok felmentése.
3. Felügyelőbizottság jelentése és felmen-
vények megadása.
4. Felügyelőbizottság tagjainak újboli vá-
lasztása.
5. Alapszabályok módosítása.
6. Nyereségfeletti intézkedés.
7. Esetleges indítványok.

Az elmúlt üzleti évben a tagok száma
40 volt 64 üzletrésszel a tagok illetve üz-
letrészek száma az elmúlt évben változat-
lan maradt. A múlt évi mérleg valamint üz-
let eredmény száma 15 napon át a szövet-
kezet helyiségében nyilvános helyen kifüg-
gesztett mindenki által megtekinthető.
Zalagyömörő 1917 évi Január hó 24-én.

Dávoti János
ig. tag.

Györkös Imre
elnök.

Pölskey József
könyvelő.

A m. kir. földmive-
lésügyi miniszterium
által egyedül enge-
délyezett és ajánlott
és a m. kir. szőlé-
szeti kísérleti állomás

által vegyvizsgált
tiszt (45⁰/₀-os)

PEROCID

napi áron kapható

Würzburger Jakob

cégnél

Sümegen

Bűnügyi dráma!

Vasárnap február 4-én

BESZÉLŐ

SZEMEK

Dráma 3 felvonásban. A főszerepben: BLÜTECHER

A riporter kisasszony

Vígjáték 3 felvonásban.

MODERN KÖNYVKÖTÉSZET

Természetes.

Február 11-én

Meglepő szenzáció